

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชุมชนบ้านแม่สาบ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวแทนแต่ละครัวเรือนในบ้านแม่สาบ จำนวน 276 ครัวเรือน ผลการวิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 6 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของผู้ให้ข้อมูล
- ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนของผู้ให้ข้อมูล
- ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าชุมชนของผู้ให้ข้อมูล
- ตอนที่ 4 การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนของผู้ให้ข้อมูล
- ตอนที่ 5 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์ป่าชุมชนของผู้ให้ข้อมูล
- ตอนที่ 6 ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนของผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ของประชาชนบ้านแม่สาบ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

การศึกษาลักษณะส่วนบุคคล ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาใน 6 ตัวแปร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และอาชีพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะส่วนบุคคล

เพศ

จากการศึกษาพบว่าผู้ให้มากกว่าเกินครึ่งหนึ่ง เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยมีเพศชายร้อยละ 55.4 และเพศหญิงร้อยละ 44.6 (ตาราง 2)

แสดงให้เห็นว่า ประชากรเพศหญิงมักจะให้เพศชายแสดงความคิดเห็นหรือตอบแบบสอบถามแทนตัวเอง ทั้งนี้เพราะเพศชายมักได้รับการยอมรับให้เป็นหัวหน้าครอบครัว มีภาวะความเป็นผู้นำ กล้าคิด กล้าทำ มีอำนาจในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆมากกว่าเพศหญิง เมื่อมีกิจกรรมส่วนร่วมใดๆในชุมชน หัวหน้าครัวเรือนจึงมักเข้าร่วมกิจกรรมอยู่เสมอ (ตาราง 2)

อายุ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูล ร้อยละ 41.3 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี รองลงมาคืออายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 21.7 อายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 14.5อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี ร้อยละ 13.0 และอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 9.4 ตามลำดับ ผู้ให้ข้อมูลมีอายุเฉลี่ย 49 ปี มีอายุน้อยสุด 15 ปี และสูงสุด 78 ปี (ตาราง 2)

แสดงให้เห็นว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่อยู่ในวัยกลางคน ซึ่งเป็นวัยที่มีประสบการณ์ มีความรู้ ความสามารถในการแก้ไขปัญหามากกว่าคนอายุน้อย กล่าวคือมีอาชีพที่แน่นอน ตั้งใจประกอบอาชีพ และมีความคิดในการพัฒนา เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าทางชีวิตและครอบครัว ดังนั้นจึงมีโอกาสที่จะนำประสบการณ์และความรู้ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ดีกว่าผู้ที่มีอายุน้อย

สถานภาพ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้วร้อยละ 71.8 รองลงมาคือสถานภาพโสด ร้อยละ 17.8 และสถานภาพหย่าร้างหรือหม้าย ร้อยละ 2.8 และแยกกันอยู่ ร้อยละ 0.7 ตามลำดับ (ตาราง 2)

แสดงให้เห็นว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่มีสถานภาพสมรสแล้ว จึงสามารถกล่าวได้ว่า ผู้ที่มีสถานภาพสมรสแล้วนั้น เป็นวัยผู้ใหญ่มีวุฒิภาวะของความคิดที่จะมีความรับผิดชอบต่อน้ำที่การทำงานที่ตนเองได้รับ และสามารถเสริมสร้างชีวิตให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพได้

ระดับการศึกษา

จากการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 55.4 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ร้อยละ 13.4 ระดับมัธยมศึกษาตอน ร้อยละ 13.0 ระดับอนุปริญญาหรือปวส. ร้อยละ 2.3 และระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ร้อยละ 1.8 (ตาราง 2)

แสดงให้เห็นว่า ผู้ให้ข้อมูลมีวุฒิทางการศึกษาในระดับภาคบังคับเท่านั้น ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากในอดีตมีการกำหนดระดับการศึกษาภาคบังคับไว้เพียงระดับประถมศึกษา ดังนั้นโรงเรียนในระดับตำบลหรือหมู่บ้านในชนบทจะมีการเปิดสอนจนถึงระดับประถมศึกษา และประกอบกับท้องที่ตำบลต่างๆ อยู่ห่างไกลจากตัวอำเภอ หรือจังหวัด เมื่อจบการศึกษาภาคบังคับแล้วมักไม่เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เนื่องจากความยากลำบากในการเดินทาง หรือต้องออกไปช่วยเหลืองานของครอบครัว ตลอดจนฐานะทางเศรษฐกิจไม่เอื้ออำนวยในการศึกษาต่อ

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จากการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลมากกว่าครึ่งหนึ่ง ร้อยละ 55.4 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 4-5 คน รองลงมา มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 1-3 คน ร้อยละ 42.8 และมากกว่า 7 คน ร้อยละ 1.8 ตามลำดับ ผู้ให้ข้อมูลมีจำนวนสมาชิกเฉลี่ย 4 คน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยที่สุด 1 คน และมากที่สุด 8 คน (ตาราง 2)

แสดงให้เห็นว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นครอบครัวขนาดกลาง คือมีสมาชิกในครัวเรือนอยู่ระหว่าง 4 คน เนื่องจากปัจจุบันวิถีชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย บุตรหลานเมื่อแต่งงานมีครอบครัวก็แยกตัวออกไปสร้างครอบครัวใหม่ ครอบครัวขนาดใหญ่จึงกลายเป็นครอบครัวขนาดเล็ก รวมทั้งผู้คนบางส่วนก็ออกไปทำงานในเมืองและศึกษาต่อ

อาชีพ

จากการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนมากมีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 70.3 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 9.8 อาชีพอื่นๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา แม่บ้าน และผู้สูงอายุ อาชีพค้าขาย ร้อยละ 6.2 และอาชีพรับราชการร้อยละ 4.7

แสดงให้เห็นว่า อาชีพเกษตรกรมีความสำคัญต่อผู้ให้ข้อมูล เนื่องจากเป็นชุมชนชนบท ประชาชนจึงยึดอาชีพการเกษตรเป็นอาชีพหลักในการหาเลี้ยงตนเองและครอบครัว อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่ทำมาช้านานตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษ และสืบทอดมาถึงปัจจุบัน

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

(n = 276)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	153	55.4
หญิง	123	44.6
อายุ (ปี)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30	36	13.0
31 – 40	26	9.4
41 - 50	60	21.7
51 – 60	114	41.3
มากกว่า 60	40	14.5
Min – Max = 15 – 78 ปี	$\bar{X} = 49.04$ ปี	SD = 12.87
สถานภาพ		
โสด	49	17.8
สมรส	198	71.7
หย่าร้าง / หม้าย	27	9.8
แยกกันอยู่	2	0.7
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	5	1.8
ประถมศึกษา	153	55.4
มัธยมศึกษาตอนต้น	36	13.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	37	13.4
อนุปริญญา / ปวส.	8	2.9
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	37	13.4

ตาราง 2 (ต่อ)

(n = 276)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน		
1-3 คน	118	42.8
4-6 คน	153	55.4
มากกว่า 7 คน	5	1.8
Min – Max = 1-8 คน	$\bar{X} = 3.82$ คน	SD = 1.30
อาชีพ		
เกษตรกร	194	70.3
ค้าขาย	17	6.2
รับจ้างทั่วไป	27	9.8
รับราชการ	13	4.7
อื่นๆ(เช่น นักเรียน, นักศึกษา)	25	9.1

ลักษณะทางเศรษฐกิจ และสังคม

การศึกษาลักษณะทางเศรษฐกิจ และสังคม ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาใน 5 ตัวแปร ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อปี ลักษณะการถือครองที่ดิน ประโยชน์ที่ได้รับจากป่าชุมชน ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชน และการรับรู้ข่าวสารด้านป่าชุมชน โดยมีรายละเอียดดังนี้

รายได้ในภาคการเกษตร

ผลการวิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีรายได้ในภาคการเกษตรเฉลี่ย 50,921.80 บาทต่อปี ผู้ที่มีรายได้สูงสุดคือ 300,000 บาทต่อปี และรายได้ต่ำสุดคือ 4,000 บาทต่อปี โดยผู้ให้ข้อมูลหนึ่งในสาม (ร้อยละ 35.1) มีรายได้ระหว่าง 30,001–60,000 บาทต่อปี รองลงมา มีรายได้ไม่เกิน 30,000 บาทต่อปี 60,001–90,000 บาทต่อปี มากกว่า 120,000 บาทต่อปี และรายได้ช่วง 90,001–120,000 บาทต่อปี ตามลำดับ ที่ร้อยละ 28.3, 6.5, 3.6 และ 2.9 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าประชาชนส่วนใหญ่นั้นประกอบอาชีพทางการเกษตรจึงมีรายได้จากภาคการเกษตรเป็นหลัก เพื่อใช้ในการเลี้ยงครอบครัว (ตาราง 2)

รายได้นอกภาคการเกษตร

จากการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลมีรายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 29,591.00 บาทต่อปี ผู้ที่มีรายได้สูงสุดคือ 600,000 บาทต่อปี โดยผู้ให้ข้อมูลเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 45.3) มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาทต่อปี และมีรายได้มากกว่า 100,001 บาทต่อปี ตามลำดับ ที่ร้อยละ 33.3, 11.2, 6.2 และ 4.0 ตามลำดับ (ตาราง 2)

ผู้ให้ข้อมูลเกือบครึ่งหนึ่ง มีรายได้นอกภาคการเกษตร เนื่องจากอาชีพนอกภาคการเกษตร ก็สามารถทำรายได้ค่อนข้างดี เช่น ธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย เป็นต้น สามารถนำมาใช้จ่ายในช่วงที่รายได้ในภาคการเกษตรยังไม่มีผลผลิตออกมาจำหน่าย ทำให้เกิดรายได้เสริม รายได้ส่วนนี้อาจนำมาใช้จ่ายในครัวเรือน หรือใช้ในชีวิตประจำวันได้ (ตาราง 3)

รายได้รวมต่อปี

จากการศึกษาพบว่ารายได้รวมทั้งหมดของผู้ให้ข้อมูลมีรายได้เฉลี่ย 68,194.56 บาทต่อปี มีรายได้สูงสุด 600,000 บาทต่อปี และมีรายได้ต่ำสุด 5,000 บาทต่อปี โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 41.7) มีรายได้เฉลี่ย 20,001 – 50,000 บาทต่อปี รองลงมาคือรายได้ 50,001 – 80,000 บาทต่อปี 80,001 – 110,000 บาทต่อปี มีรายได้มากกว่า 110,000 บาทต่อปี และมีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาทต่อปี ตามลำดับ ที่ร้อยละ 23.6, 14.3, 10.9 และ 9.1 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้หลักจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งเป็นรายได้ที่อยู่ในระดับพออยู่พอกิน ไม่เดือดร้อนการเงินมากนัก ส่วนประชาชนบางคนที่ทำทั้งกิจกรรมทางการเกษตร และนอกภาคการเกษตรไปด้วยนั้นก็จะทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งรายได้ต่าง ๆ นี้ประชาชนสามารถนำไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวันได้ (ตาราง 3)

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามรายได้

(n = 276)

รายได้ (บาท/ปี)	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ในภาคการเกษตร (บาท)		
รายได้ไม่เกิน 30,000	78	28.3
30,001 – 60,000	97	35.1
60,001 – 90,000	18	6.5
90,001 – 120,000	8	2.9
มากกว่า 120,000	10	3.6
Min – Max = 4,000 – 300,000	$\bar{X} = 50,921.80$	SD = 40,638.35
รายได้นอกภาคการเกษตร (บาท)		
รายได้ไม่เกิน 10,000	125	45.3
10,001 – 40,000	92	33.0
40,001 – 70,000	31	11.2
70,001 – 100,000	17	6.2
มากกว่า 100,001	11	4
Min – Max = 0 – 600,000	$\bar{X} = 29,591.00$	SD = 49,294.00
รายได้รวม (บาท)		
รายได้ไม่เกิน 20,000	25	9.1
20,001 – 50,000	115	41.7
50,001 – 80,000	65	23.6
80,001 – 110,000	41	14.9
มากกว่า 110,000	30	10.9
Min – Max = 5,000 – 600,000	$\bar{X} = 68,194.56$	SD = 56,246.00

ลักษณะการถือครองที่ดิน

พื้นที่ถือครองที่ดินของตนเอง

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะการถือครองที่ดินของตนเองเฉลี่ย 3.37 ไร่ โดยมีพื้นที่ถือครองของตนเองมากที่สุดคือ 25 ไร่ และน้อยที่สุดคือ 1 ไร่ โดยส่วนมากมีพื้นที่ของตนเองไม่เกิน 5 ไร่ ที่ร้อยละ 81.9 รองลงมาคือมีพื้นที่ในการทำการเกษตรเป็นของตนเอง 6-10 ไร่ มากกว่า 16 ไร่ และ 11-15 ไร่ ตามลำดับที่ร้อยละ 6.2, 1.1 และ 0.2 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีที่ดินเป็นของตนเองประมาณ 3 ไร่ (ตาราง 4)

จากการศึกษา แสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะการถือครองที่ดินเป็นของตนเอง ทั้งนี้เนื่องมาจากเป็นพื้นที่ที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษเพื่อใช้อยู่อาศัยและทำมาหากิน และผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ที่มีที่ดินเป็นของตนเอง แต่มีพื้นที่ขนาดเล็ก เพราะส่วนใหญ่ฐานะยากจน จึงทำให้มีพื้นที่ถือครองขนาดเล็ก (ตาราง 4)

พื้นที่ถือครองที่ดินแบบเช่า

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะการถือครองที่ดินแบบเช่าเฉลี่ย 2.68 ไร่ โดยมีพื้นที่ถือครองของแบบเช่ามากที่สุดคือ 10 ไร่ และน้อยที่สุดคือ 1 ไร่ โดยส่วนมากมีพื้นที่ถือครองที่ดินแบบเช่าไม่เกิน 3 ไร่ ที่ร้อยละ 28.6 รองลงมาคือมีพื้นที่ถือครองที่ดินแบบเช่า 4-6 ไร่ 7-9 ไร่ และมากกว่า 3 ไร่ขึ้นไป ตามลำดับที่ร้อยละ 5.8, 1.1 และ 0.7 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลไม่ค่อยเช่าพื้นที่ทำการเกษตรมากนัก เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีพื้นที่เป็นของตนเอง ในส่วนประชากรกลุ่มที่ทำการเช่าที่ดินทำกินนั้นเนื่องจากพื้นที่ของตนเองมีขนาดเล็กไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ (ตาราง 4)

พื้นที่ถือครองที่ดินแบบอื่นๆ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีลักษณะการถือครองที่ดินแบบอื่นๆเฉลี่ย 2.41 ไร่ โดยมีพื้นที่ถือครองของแบบอื่นๆมากที่สุดคือ 4 ไร่ และน้อยที่สุดคือ 1 ไร่ โดยพื้นที่ถือครองที่ดินแบบอื่นๆจำนวน 1-2 ไร่ และจำนวน 3-4 ไร่ อยู่ในสัดส่วนที่ร้อยละ 2.2 ซึ่งพื้นที่ถือครองที่ดินแบบอื่นๆ คือเป็นพื้นที่ที่ประชาชนเข้าไปใช้พื้นที่นั้นๆฟรี โดยไม่เสียค่าเช่า ซึ่งอาจเป็นของญาติพี่น้องหรือคนรู้จักมักคุ้น แบ่งพื้นที่ให้ทำเพื่อประกอบอาชีพ (ตาราง 4)

พื้นที่ถือครองที่ดินรวม

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีขนาดพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 4 ไร่ โดยมีพื้นที่ถือครองที่ดินมากที่สุดคือ 25 ไร่ และน้อยที่สุดคือ 1 ไร่ โดยส่วนมากมีพื้นที่ถือครองที่ดินจำนวนไม่เกิน 5 ไร่ ที่ร้อยละ 81.3 รองลงมาคือมีพื้นที่ถือครองที่ดิน 6-10 ไร่ มากกว่า 15 ไร่ และ 11-15 ไร่ ตามลำดับ ที่ร้อยละ 16.1, 2.2 และ 0.4 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าประชาชนมีพื้นที่ถือครองที่ดินจำนวนน้อย เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศเป็นบริเวณระหว่างแอ่งภูเขา ทำให้ประชาชนมีพื้นที่ถือครองจำนวนน้อยสำหรับการประกอบอาชีพ จึงส่งผลโดยตรงต่อรายได้ (ตาราง 4)

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามลักษณะการถือครองที่ดิน

(n = 276)

ลักษณะการถือครองที่ดิน	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดพื้นที่ของตนเอง (ไร่) (n = 248)		
ไม่เกิน 5	226	81.9
6 – 10	17	6.2
11 – 15	2	0.7
มากกว่า 16	3	1.1
Min – Max = 1-25	$\bar{X} = 3.37$	SD = 2.67
ขนาดพื้นที่เช่า (ไร่) (n = 100)		
ไม่เกิน 3	79	28.6
4 – 6	16	5.8
7 – 9	3	1.1
มากกว่า 9	2	0.7
Min – Max = 1-10	$\bar{X} = 2.68$	SD = 1.83
ขนาดพื้นที่อื่นๆ (ไร่) (n = 12)		
1 – 2	6	2.2
3 – 4	6	2.2
Min – Max = 1-4	$\bar{X} = 2.41$	SD = 0.90

ตาราง 4 (ต่อ)

(n = 276)

ลักษณะการถือครองที่ดิน	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดพื้นที่รวม (ไร่)		
ไม่เกิน 5	224	81.3
6 – 10	45	16.1
11 – 15	1	0.4
มากกว่า 15	6	2.2
Min – Max = 1-25	$\bar{X} = 4.15$	SD = 3.03

ประโยชน์จากป่าชุมชน

ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากป่าชุมชน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จากการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูล ได้รับประโยชน์ด้านเป็นแหล่งอาหารร้อยละ 93.1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมดได้รับประโยชน์จากป่าชุมชน โดยประชาชนเองเป็นผู้ดูแลป่าชุมชน การได้รับประโยชน์จากป่าชุมชนจึงเป็นสิทธิของประชาชนที่ควรได้รับ ประชาชนได้รับประโยชน์จากป่าชุมชนโดยการเข้าไปเก็บเห็ด หน่อไม้ ใบผัก และผลไม้ต่างๆ เพื่อใช้ในการบริโภคในชีวิตประจำวัน ผู้ให้ข้อมูลได้รับประโยชน์ด้านเป็นแหล่งไม้ก่อสร้างสาธารณะประโยชน์ร้อยละ 57.2 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลได้รับประโยชน์เพื่อนำไปก่อสร้างสาธารณะประโยชน์ เช่น การสร้างวัด โรงเรียน สถานีนอนมัยต่างๆ ผู้ให้ข้อมูลได้รับประโยชน์ด้านเป็นแหล่งไม้ใช้สอยส่วนตัว ร้อยละ 60.5 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลได้รับประโยชน์จากป่าชุมชน เพื่อนำไปใช้ส่วนตัว เช่น ซ่อมแซมบ้านเรือน ทำฟืน เผาถ่าน ในปริมาณที่ใช้สอยในครัวเรือน ไม่ได้ทำไปเพื่อการค้า ผู้ให้ข้อมูลได้รับประโยชน์ด้านเป็นสถานที่เลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 36.6 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลได้รับประโยชน์จากป่าชุมชนเป็นสถานที่เลี้ยงสัตว์ เนื่องจากป่าชุมชนอยู่ห่างจากหมู่บ้าน การดูแลติดตามจึงเป็นไปได้ยาก ทำให้ประชาชนไม่ค่อยนิยมนำสัตว์เข้าไปเลี้ยงในเขตป่าชุมชน ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์ด้านเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร ร้อยละ 85.9 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากป่าชุมชน เพราะป่าชุมชนมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนในหมู่บ้าน ประชาชนจึงให้ความสำคัญอย่างมาก เพื่อรักษาแหล่งต้นน้ำลำธารซึ่งเป็นประโยชน์โดยตรงต่อประชาชนในหมู่บ้านรวมทั้งภาคการเกษตรด้วย ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่

ได้รับประโยชน์ด้านเป็นแหล่งสมุนไพร ร้อยละ 52.2 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลได้รับประโยชน์จากป่าชุมชน เนื่องจากปัจจุบันสังคมเปลี่ยนแปลงไป แต่คนในชนบทยังคงให้ความสำคัญกับสมุนไพรพื้นบ้าน เพื่อใช้ในการรักษาโรค เช่น เครือหางหนู มะเกลือ รากจืด ที่ประชาชนสามารถหาได้จากป่าชุมชนของตนเอง ทำให้ช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย ผู้ให้ข้อมูลได้รับประโยชน์ด้านเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ ร้อยละ 51.4 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการที่ใช้สถานที่ป่าชุมชนเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ ทั้งนี้เนื่องมาจากประชาชนต้องทำงาน การที่จะใช้เวลาพักผ่อนในพื้นที่ป่าชุมชนมีน้อย ประชาชนใช้เวลาส่วนมากกับการทำงานและพักผ่อนอยู่บ้านของตนเองมากกว่า ผู้ให้ข้อมูลได้รับประโยชน์ด้านเป็นแนวป้องกันน้ำหลาก ดินถล่มร้อยละ 63.8 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าให้ความสำคัญกับป่าชุมชนนี้ เนื่องจากชุมชนจะอยู่ต่ำกว่าเขตป่าชุมชน ถ้าหากประชาชนไม่ดูแลก็จะทำให้เกิดภัยพิบัติได้ในกรณีฤดูฝน ประชาชนจึงเกิดความตระหนักถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้น (ตาราง 5)

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามประโยชน์ที่ได้รับจากป่าชุมชน

(n = 276)

ประโยชน์ที่ได้รับจากป่าชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
เป็นแหล่งอาหาร	257	93.1
เป็นแหล่งไม้ก่อสร้างสาธารณะประโยชน์	158	57.2
เป็นแหล่งไม้ใช้สอยส่วนตัว	167	60.5
เป็นสถานที่เลี้ยงสัตว์	101	36.6
เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร	237	85.9
เป็นแหล่งสมุนไพร	144	52.2
เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ	134	48.6
เป็นแนวป้องกันน้ำหลาก	176	63.8

หมายเหตุ *เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชน

จากการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ไม่มีตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชนร้อยละ 97.1 และมีตำแหน่งเพียงแค่ร้อยละ 2.9 โดยพบว่าผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 1.4 เป็นกรรมการ รองลงมาร้อยละ 0.4 เป็นประธานกรรมการ, เจริญญิก, เลขานุการ และอื่นๆ(ที่ปรึกษา) การที่ประชาชนมีตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชนเป็นจำนวนน้อย เนื่องจากกฏระเบียบการจัดตั้งป่าชุมชนที่มีมานานแล้ว จึงทำให้ผู้ที่มิมีตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชนให้ความสำคัญกับตำแหน่งของตนเองน้อยลง รวมทั้งบางคนก็หลงลืมหน้าที่ของตนเอง จึงทำให้ประชาชนที่ดำรงตำแหน่งมีจำนวนน้อย(ตาราง 6)

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามลักษณะการมีตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชน

(n = 276)

ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีตำแหน่ง	268	97.10
มีตำแหน่ง	8	2.90
ประธานกรรมการ	1	0.40
รองประธาน	0	0
เจริญญิก	1	0.40
ประชาสัมพันธ์	0	0
เลขานุการ	1	0.40
กรรมการ	4	1.40
อื่นๆ (ที่ปรึกษา)	1	0.40

การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชน

จากการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนมาก ร้อยละ 70.3 เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชน และร้อยละ 29.7 ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชน ประชาชนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชนได้รับจากผู้ใหญ่บ้านมากที่สุดร้อยละ 50.7 รองลงมาคือการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชนจากโทรทัศน์ เจ้าหน้าที่ป่าไม้ หอกระจายข่าว หน่วยงานของรัฐ

วิทยุ เอกสารสิ่งพิมพ์ และอื่นๆ ที่ร้อยละ 33.0, 26.8, 21.0, 17.4, 17.0, 9.8 และ 1.4 ตามลำดับ (ตาราง 7)

ความถี่ในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชนของผู้ให้ข้อมูล พบว่า ผู้ให้ข้อมูลได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชนจากผู้ใหญ่บ้าน (ร้อยละ 50.7) ได้รับข้อมูลข่าวสารน้อยกว่า 5 ครั้งต่อปี (ตาราง 7)

การที่ผู้ให้ข้อมูลได้รับข้อมูลข่าวสารจากผู้ใหญ่บ้านมากที่สุดนั้นเป็นเพราะผู้ใหญ่บ้านเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร ความรู้ต่างๆ ซึ่งเมื่อมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชน ผู้ใหญ่บ้านหรือผู้นำชุมชน ก็จะมีการประชาสัมพันธ์ผ่านทางหอกระจายข่าวให้กับประชาชนในหมู่บ้านได้รับทราบ นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลยังได้รับข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์ เจ้าหน้าที่ป่าไม้ และอื่นๆ ซึ่งเป็นช่องทางหนึ่งที่ประชาชนสามารถรับข้อมูลข่าวสารได้ง่าย โดยเฉพาะโทรทัศน์ ซึ่งเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมมากมีทั้งภาพและเสียง ทำให้ผู้รับชมเกิดความสนใจ ที่จะรับข้อมูลข่าวสารมากขึ้น ส่วนการรับข้อมูลข่าวสารทางเอกสารสิ่งพิมพ์มีน้อย เพราะในหมู่บ้านไม่มีที่ขายเอกสารสิ่งพิมพ์ และประชาชนต้องออกไปทำงานนอกบ้าน จึงทำให้ไม่มีเวลาอ่าน เอกสารสิ่งพิมพ์จึงเป็นสื่อที่ไม่ค่อยได้รับความนิยมของคนในชนบท

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามลักษณะการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชน

(n = 276)

การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	82	29.7
เคย	194	70.3
โทรทัศน์	91	33.0
วิทยุ	47	17.0
หอกระจายข่าว	58	21.0
เอกสารสิ่งพิมพ์	27	9.8
ผู้ใหญ่บ้าน	140	50.7
หน่วยงานภาครัฐ	48	17.4
เจ้าหน้าที่ป่าไม้	74	26.8
อื่นๆ (เพื่อนบ้าน)	4	1.4

ตาราง 7 (ต่อ)

(n = 276)

การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับป่าชุมชน		
น้อยกว่า 5	274	99.3
6 - 10	2	0.7
ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารรวม		
น้อยกว่า 5	207	73.0
6 - 10	44	15.9
11 - 15	12	4.3
มากกว่า 15	13	4.7
Min - Max = 0 - 48	$\bar{X} = 4.19$	SD = 5.36

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนของผู้ให้ข้อมูล

การศึกษาความรู้ของประชาชน เป็นข้อคำถามเชิงบวกและเชิงลบ จำนวน 10 ข้อ ให้ตอบถูกหรือผิด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน และตอบผิดให้ 0 คะแนน

ความรู้ของประชาชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน

จากการศึกษาพบว่าประชาชนผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 75.7 มีความรู้ความเข้าใจมาก คิดเป็นร้อยละ 13.4 และระดับความรู้ความเข้าใจน้อยมีเพียงร้อยละ 10.9 (ตารางที่ 8)

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามคะแนนความรู้ของประชาชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน

(n = 276)

คะแนนความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
0 – 4 คะแนน	30	10.9
5 – 7 คะแนน	209	75.7
8 – 10 คะแนน	37	13.4
Min – Max = 3.0 – 10.0	$\bar{X} = 5.99$	SD = 1.36

ความรู้ของประชาชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน

จากการศึกษาพบว่า ประเด็นข้อความที่เป็นการวัดความรู้ของประชาชนผู้ให้ข้อมูล มีประเด็นที่ผู้ให้ข้อมูลตอบถูกมากที่สุดคือ สาเหตุสำคัญที่ทำให้พื้นที่ป่าไม้ในประเทศไทยลดลง คือ การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อเข้าครอบครองที่ดิน ที่ร้อยละ 92.0 รองลงมาคือ ประเด็นป่าชุมชนของท่านจัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2551 โดยสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 เชียงใหม่ ที่ร้อยละ 87.0 สภาพป่าชุมชนของท่านเป็นป่าเบญจพรรณหรือเรียกว่าป่าผลัดใบผสม ซึ่งเป็นป่าที่มีพรรณไม้เด่น 5 ชนิดเป็นหลัก ร้อยละ 81.2 ประโยชน์ของป่าไม้ที่มีต่อมนุษย์คือเป็นผลผลิตในการส่งเป็นสินค้าออกซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนและประเทศชาติร้อยละ 73.6 การแต่งตั้งคณะกรรมการป่าชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คณะกรรมการเข้ามาดูแล และสามารถใช้อำนาจพิเศษในการรับผลประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ร้อยละ 72.8 พื้นที่ป่าชุมชนที่ได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้แล้วจะมีการขึ้นทะเบียนคราวละ 5 ปี ร้อยละ 65.6 ป่าไม้จัดเป็นทรัพยากรธรรมชาติประเภท ทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วสามารถเกิดขึ้นทดแทนใหม่ได้ ร้อยละ 61.6 พื้นที่ป่าไม้ใดจะเป็นพื้นที่ป่าชุมชนได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ป่าไม้เท่านั้น ร้อยละ 31.9 ข้าราชการคือบุคคลหลักในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในชุมชนของท่านร้อยละ 20.7 และการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ที่ประชาชนทำได้ง่ายที่สุดคือการดูแลควบคุมการตัดไม้ คิดเป็นร้อยละ 13.3 (ตาราง 9)

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามข้อความถามความรู้ของประชาชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน

(n = 276)

ความรู้ของประชาชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน	ผลการตอบคำถาม	
	ตอบถูก จำนวน (ร้อยละ)	ตอบผิด จำนวน (ร้อยละ)
1. ป่าไม้จัดเป็นทรัพยากรธรรมชาติประเภททรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วสามารถเกิดขึ้นทดแทนใหม่ได้	170 (61.1)	106 (38.4)
2. การแต่งตั้งคณะกรรมการป่าชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คณะกรรมการเข้ามาดูแล	201 (72.8)	75 (27.2)
3. พื้นที่ป่าไม้ใดจะเป็นพื้นที่ป่าชุมชนได้ ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ป่าไม้เท่านั้น	88 (31.9)	188 (68.1)
4. ป่าชุมชนของท่านจัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2551 โดยสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 เชียงใหม่	240 (87.0)	36 (13.0)
5. สภาพป่าชุมชนของท่านเป็นป่าเบญจพรรณหรือเรียกว่าป่าผลัดใบผสม ซึ่งเป็นป่าที่มีพรรณไม้เด่น 5 ชนิดเป็นหลัก	224 (81.2)	52 (18.8)
6. พื้นที่ป่าชุมชนที่ได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้แล้วจะมีการขึ้นทะเบียนคราวละ 5 ปี	181 (65.6)	75 (34.4)
7. สาเหตุสำคัญที่ทำให้พื้นที่ป่าไม้ในประเทศไทยลดลง คือการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อเข้าครอบครองที่ดิน	254 (92.0)	22 (8.0)
8. ประโยชน์ของป่าไม้ที่มีต่อมนุษย์คือเป็นผลผลิตในการส่งเป็นสินค้าออก ซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนและประเทศชาติ	203 (72.6)	73 (26.4)
9. การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ที่ประชาชนทำได้ง่ายที่สุดคือการดูแลควบคุมการตัดไม้	36 (13.0)	240 (87.0)
10. ข้าราชการคือบุคคลหลักในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในชุมชนของท่าน	57 (20.7)	219 (79.3)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ป่าชุมชนของผู้ให้ข้อมูล

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการอนุรักษ์ป่าชุมชน

จากการศึกษาพบว่าประชาชนผู้ให้ข้อมูลส่วนมาก มีความคิดเห็นที่มีต่อการอนุรักษ์ป่าชุมชน คือ การมีป่าที่อุดมสมบูรณ์ ทำให้ดิน น้ำอุดมสมบูรณ์ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเกษตรสูงสุดที่ค่าเฉลี่ย 4.73 รองลงมาคือ ป่าไม้เป็นสมบัติส่วนร่วมของประเทศไทย การดูแลจึงเป็นหน้าที่และสิทธิของชาวไทยทุกคน (ค่าเฉลี่ย 4.70) การอนุรักษ์ป่าชุมชน มีส่วนช่วยทำให้อากาศบริสุทธิ์ขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.50) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านมีความสำคัญต่อการอนุรักษ์ป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย 4.48) การดูแลรักษาป่าจะไม่ประสบความสำเร็จถ้าประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกัน (ค่าเฉลี่ย 4.43) ป่าชุมชนเป็นพื้นที่อยู่อาศัยและที่พักพิงของสัตว์ป่า และการอนุรักษ์ป่าชุมชนมีส่วนสำคัญในการช่วยลดภาวะโลกร้อน (ค่าเฉลี่ย 4.39) การกำหนดกฎเกณฑ์ในหมู่บ้าน เพื่อการดูแลรักษาป่าชุมชนทำให้ชุมชนมีความยั่งยืน (ค่าเฉลี่ย 4.38) การประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อของชาวบ้านในท้องถิ่น เช่น การบวชป่า การสืบชะตาป่า ถือได้ว่าเป็นการอนุรักษ์ป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย 4.31) ป่าชุมชนเป็นแหล่งอาหาร ยารักษาโรค ของประชาชนทั่วไป (ค่าเฉลี่ย 4.25) การอนุรักษ์หมายความว่า การรักษาป่าให้คงอยู่ตลอดไป และทุกคนสามารถใช้ประโยชน์จากป่าได้ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ตามสิทธิหน้าที่เสมอภาคกัน (ค่าเฉลี่ย 4.18) ป่าชุมชนเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดกิจกรรมที่ทำให้ชาวบ้านเกิดความสามัคคีในชุมชน (ค่าเฉลี่ย 4.07) และ การให้ประชาชนมีหน้าที่ดูแลรักษาป่าเอง จะทำให้การบุกรุกป่าลดลง (ค่าเฉลี่ย 4.04) (ตาราง 10)

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนมากเห็นด้วยกับประเด็นต่างๆ โดยเฉพาะประเด็นของ การมีป่าที่อุดมสมบูรณ์ ทำให้ดิน น้ำอุดมสมบูรณ์ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเกษตร เนื่องจากประชาชนผู้ให้ข้อมูลอยู่ในชนบท ประกอบอาชีพการเกษตรเป็นหลัก จึงเกิดความรักและหวงแหนธรรมชาติ ผู้ให้ข้อมูลส่วนมากเป็นเกษตรกร ในการประกอบอาชีพจึงต้องอาศัยภูมิอากาศและภูมิประเทศที่เหมาะสม ดังนั้นการมีป่าที่อุดมสมบูรณ์จึงส่งผลให้ดิน และน้ำอุดมสมบูรณ์ ซึ่งส่งผลโดยตรงกับการเกษตร และประเด็นของการให้ประชาชนมีหน้าที่ดูแลรักษาป่าเองจะทำให้การบุกรุกป่าลดลง ในส่วนของผู้ให้ข้อมูลที่เห็นด้วยน้อยที่สุด เนื่องจากการดูแลรักษาป่านั้น ประชาชนในหมู่บ้านคือบุคคลหลักในการดูแลรักษาป่า แต่ประชาชนต้องควบคุมประชาชนด้วยตนเอง อาจทำให้เกิดปัญหาขึ้น รวมทั้งการที่ให้ประชาชนดูแลรักษาป่าเองนั้นอาจทำให้เกิดช่องว่างระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนได้

ตารางที่ 10 จำนวนค่าเฉลี่ยร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการอนุรักษ์ป่าชุมชน

(n = 276)

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการอนุรักษ์ป่าชุมชน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	SD	ความหมาย
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
1. ป่าไม้เป็นสมบัติส่วนรวมของประเทศไทย การดูแลรักษาจึงเป็นหน้าที่และสิทธิของชาวไทยทุกคน	195 (70.7)	78 (28.3)	3 (1.1)	-	-	4.7	0.48	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. การอนุรักษ์ป่า หมายความว่า การรักษาป่าให้คงอยู่ตลอดไป และทุกคนสามารถใช้ประโยชน์จากป่าได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมตามสิทธิหน้าที่เสมอภาคกัน	118 (42.8)	103 (37.3)	42 (15.2)	13 (4.7)	-	4.18	0.85	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ป่าชุมชนมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ซึ่งให้ประโยชน์มากมายแก่ประชาชนและชุมชน	144 (52.2)	122 (44.2)	9 (3.3)	1 (0.4)	-	4.48	0.58	เห็นด้วย
4. การมีป่าที่อุดมสมบูรณ์ทำให้ ดิน น้ำ อุดมสมบูรณ์ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเกษตร	207 (75.0)	64 (23.2)	4 (1.4)	1 (0.4)	-	4.73	0.50	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตาราง 10 (ต่อ)

(n = 276)

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการอนุรักษ์ป่าชุมชน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	SD	ความหมาย
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
5. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน มีความสำคัญต่อการอนุรักษ์ป่าชุมชน	146 (52.9)	117 (42.4)	12 (4.3)	1 (0.4)	-	4.48	0.60	เห็นด้วย
6. การกำหนดกฎเกณฑ์ในหมู่บ้าน เพื่อการดูแลรักษาป่าชุมชน ทำให้ชุมชนมีความยั่งยืน	127 (46.0)	127 (46.0)	21 (7.6)	1 (0.4)	-	4.38	0.64	เห็นด้วย
7. การดูแลรักษาป่าจะไม่ประสบความสำเร็จถ้าประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกัน	148 (53.6)	106 (38.4)	16 (5.8)	5 (1.8)	1 (0.4)	4.43	0.71	เห็นด้วย
8. ป่าชุมชนเป็นศูนย์กลางของการผลิตและการดำรงชีวิตของประชาชนโดยมีประชาชนเป็นผู้จัดการและผู้ที่ได้รับผลประโยชน์	89 (32.2)	102 (37.0)	67 (24.3)	13 (4.7)	5 (1.8)	3.93	0.95	เห็นด้วย
9. ป่าชุมชนเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดกิจกรรมที่ทำให้ชาวบ้านเกิดความสามัคคีในชุมชน	86 (31.2)	126 (45.7)	61 (22.1)	3 (1.1)	-	4.07	0.75	เห็นด้วย
10. ป่าชุมชนเป็นแหล่งอาหาร ยารักษาโรค ของประชาชนทั่วไป	113 (40.9)	123 (44.6)	35 (12.7)	5 (1.8)	-	4.25	0.74	เห็นด้วย

ตาราง 10 (ต่อ)

(n = 276)

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการอนุรักษ์ป่าชุมชน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	SD	ความหมาย
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
11. ป่าชุมชนเป็นที่อยู่อาศัยและที่พักพิงของสัตว์ป่า	138 (50.0)	112 (40.6)	24 (8.7)	1 (0.4)	1 (0.4)	4.39	0.69	เห็นด้วย
12. การประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อของชาวบ้านในท้องถิ่น เช่น การบวชป่า การสืบชะตาป่า ถือได้ว่าเป็นการอนุรักษ์ป่าชุมชน	116 (42.0)	132 (47.8)	26 (9.4)	2 (0.7)	-	4.31	0.66	เห็นด้วย
13. การให้ประชาชนมีหน้าที่ดูแลรักษาป่าเอง จะทำให้การบุกรุกป่าลดลง	95 (34.4)	120 (43.5)	41 (14.9)	17 (6.2)	3 (1.1)	4.04	0.91	เห็นด้วย
14. การอนุรักษ์ป่าชุมชน มีส่วนสำคัญในการช่วยลดภาวะโลกร้อน	135 (48.9)	115 (41.7)	25 (9.1)	1 (0.4)	-	4.39	0.68	เห็นด้วย
15. การอนุรักษ์ป่าชุมชน มีส่วนช่วยทำให้อากาศบริสุทธิ์ขึ้น	152 (55.1)	111 (40.2)	13 (4.7)	-	-	4.50	0.58	เห็นด้วย
รวม						4.35	0.44	เห็นด้วย

ตอนที่ 4 การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนของผู้ให้ข้อมูล

การมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจ

จากการศึกษาพบว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดในเรื่อง การประชุมจัดตั้งป่าชุมชน และการเข้าร่วมการจัดประชาคม เพื่อหาข้อสรุปในการกำหนดขนาดพื้นที่ป่าชุมชนที่ค่าเฉลี่ยเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 2.62) การเข้าร่วมประชุมเพื่อกำหนดมาตรการในการอนุรักษ์ป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย 2.50) การเข้าร่วมการเลือกตั้งคณะกรรมการเพื่อเข้ามาดูแลและจัดการป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย 2.33) และการเข้าร่วมกำหนดการตัดสินใจโทษแก่ผู้ที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบและข้อบังคับของป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย 2.25) ตามลำดับ (ตาราง 11)

แสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้นำชุมชนมีการจัดประชุมเกี่ยวกับป่าชุมชนน้อย ทำให้ประชาชนขาดความสนใจในสิ่งที่เข้าร่วมประชุม การลงประชาคม การเลือกตั้งคณะกรรมการ และการกำหนดมาตรการต่างๆในการอนุรักษ์ป่าชุมชน รวมทั้งบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนกฎระเบียบและข้อบังคับของป่าชุมชน จึงทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับป่าชุมชนของน้อยตามไปด้วย

ตาราง 11 จำนวนค่าเฉลี่ยร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจ

(n = 276)

การมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจ	ระดับการมีส่วนร่วม					$\bar{x}$	SD	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านได้เข้าร่วมการประชุมจัดตั้งป่าชุมชนในระดับใด	9 (3.3)	33 (12.0)	123 (44.6)	67 (24.3)	44 (15.9)	2.62	0.99	ปานกลาง
2. ท่านได้เข้าร่วมการจัดประชาคม เพื่อหาข้อสรุปในการกำหนดขนาดพื้นที่ป่าชุมชนในระดับใด	9 (3.3)	33 (12.0)	117 (42.4)	77 (27.9)	40 (14.5)	2.62	0.98	ปานกลาง
3. ท่านได้เข้าร่วมการเลือกตั้งคณะกรรมการเพื่อเข้ามาดูแลและจัดการป่าชุมชนในระดับใด	9 (3.3)	24 (8.7)	80 (29.3)	98 (35.5)	65 (29.6)	2.33	1.03	น้อย
4. ท่านได้เข้าร่วมประชุมเพื่อกำหนดมาตรการในการอนุรักษ์ป่าชุมชนในระดับใด	10 (3.6)	28 (10.1)	100 (36.2)	89 (32.2)	49 (17.8)	2.50	1.01	น้อย
5. ท่านได้เข้าร่วมกำหนดการตัดสินใจลงโทษแก่ผู้ที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบและข้อบังคับของป่าชุมชนในระดับใด	10 (3.6)	30 (10.9)	61 (22.1)	94 (34.1)	81 (29.3)	2.25	1.10	น้อย
รวม						2.46	0.87	น้อย

การมีส่วนร่วมด้านการดำเนินงาน

จากการศึกษาพบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดในเรื่อง การเข้าร่วมการกำจัดวัชพืชในพื้นที่ป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.39) รองลงมาคือการเข้าร่วมการปลูกต้นไม้และบำรุงรักษาต้นไม้ในพื้นที่ป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.27) การเข้าร่วมการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (ค่าเฉลี่ย 3.09) การเข้าร่วมการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับในการดูแลรักษาป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย 2.93) การเข้าร่วมการดับไฟป่า และจัดทำแนวกันไฟรอบเขตพื้นที่ป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย 2.86) การเข้าร่วมการดูแลสอดส่องเพื่อป้องกันการลักลอบตัดต้นไม้ (ค่าเฉลี่ย 2.63) การเข้าร่วมการเพาะชำกล้าไม้เพื่อใช้ปลูกทดแทนในป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย 2.61) การเข้าร่วมการจัดทำและดูแลรักษาป้ายแสดงอาณาเขตป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย 2.55) การเข้าร่วมการเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้ (ค่าเฉลี่ย 2.38) และการเข้าร่วมการสำรวจพื้นที่และกำหนดแนวเขตป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย 2.31) (ตาราง 12)

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกำจัดวัชพืชในพื้นที่ป่าชุมชน มากที่สุดเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ทุกคนสามารถทำได้ง่ายไม่ยุ่งยาก อาศัยความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาป่าชุมชน และกิจกรรมที่ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมน้อยสุดคือกิจกรรม การเข้าร่วมการสำรวจพื้นที่และกำหนดแนวเขตป่าชุมชน ทั้งนี้เนื่องมาจากการสำรวจพื้นที่และการวางผังต่างๆจะต้องเป็นไปตามกฎระเบียบของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ และผู้รับผิดชอบส่วนหนึ่งเท่านั้น

ตาราง 12 จำนวนค่าเฉลี่ยร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมด้านการดำเนินงาน

(n = 276)

การมีส่วนร่วมด้านการดำเนินงาน	ระดับการมีส่วนร่วม					$\bar{x}$	SD	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านได้เข้าร่วมการสำรวจพื้นที่และกำหนดแนวเขตป่าชุมชนในระดับใด	12 (4.3)	22 (8.0)	76 (27.5)	95 (34.4)	71 (25.7)	2.31	1.07	น้อย
2. ท่านได้เข้าร่วมการปลูกต้นไม้และบำรุงรักษาต้นไม้ในพื้นที่ป่าชุมชนในระดับใด	34 (12.3)	79 (28.6)	105 (38.0)	44 (15.9)	14 (5.1)	3.27	1.03	ปานกลาง
3. ท่านได้เข้าร่วมการดับไฟป่า และจัดทำแนวกันไฟรอบเขตพื้นที่ป่าชุมชนในระดับใด	24 (8.7)	46 (16.7)	106 (38.4)	66 (23.9)	34 (12.3)	2.86	1.10	ปานกลาง
4. ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างฝายกั้นน้ำในเขตพื้นที่ป่าชุมชนในระดับใด	41 (14.9)	95 (34.4)	88 (31.9)	34 (12.3)	18 (6.5)	3.39	1.08	มาก
5. ท่านได้เข้าร่วมการจัดทำและดูแลรักษาป้ายแสดงอาณาเขตป่าชุมชนในระดับใด	18 (6.5)	33 (12.0)	92 (33.3)	73 (26.4)	60 (21.7)	2.55	1.14	ปานกลาง
6. ท่านได้เข้าร่วมการดูแลสอดส่องเพื่อป้องกันการลักลอบตัดต้นไม้ในระดับใด	16 (5.8)	33 (12.0)	102 (37.0)	83 (30.1)	42 (15.2)	2.63	1.06	ปานกลาง
7. ท่านได้เข้าร่วมการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับในการดูแลรักษาป่าชุมชนในระดับใด	27 (9.8)	59 (21.4)	90 (32.6)	67 (24.3)	33 (12.0)	2.93	1.15	ปานกลาง

ตาราง 12 (ต่อ)

(n = 276)

การมีส่วนร่วมด้านการดำเนินงาน	ระดับการมีส่วนร่วม					$\bar{x}$	SD	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
8. ท่านได้เข้าร่วมการเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้ในระดับใด	10 (3.6)	24 (8.7)	84 (30.4)	100 (36.2)	58 (21.0)	2.38	1.02	น้อย
9. ท่านได้เข้าร่วมพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การกางเต็นท์ข้างถนน ทางเดินในป่า และแหล่งน้ำในระดับใด	20 (7.2)	73 (26.4)	110 (39.9)	57 (20.7)	16 (5.8)	3.09	0.99	ปานกลาง
10. ท่านได้เข้าร่วมการเพาะชำกล้าไม้เพื่อใช้ปลูกทดแทนในป่าชุมชนของท่านในระดับใด	17 (6.2)	41 (14.9)	86 (31.2)	81 (29.3)	51 (18.5)	2.81	1.13	ปานกลาง
รวม						2.80	0.81	ปานกลาง

การมีส่วนร่วมด้านการรับผลประโยชน์

จากการศึกษาพบว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีส่วนร่วมมากที่สุดในเรื่อง การใช้ป่าชุมชนแห่งนี้เพื่อเป็นแหล่งอาหารสำหรับการบริโภค (ค่าเฉลี่ย 3.52) รองลงมาคือ การนำไม้จากป่าชุมชนมาใช้ในการก่อสร้างอาคารประโยชน์ของหมู่บ้าน (ค่าเฉลี่ย 3.30) การใช้ป่าชุมชนเพื่อเป็นแหล่งไม้ก่อสร้างไม้ใช้สอย (ค่าเฉลี่ย 2.96) และ การใช้ป่าชุมชนหาสมุนไพร ขมิ้นชัน (ค่าเฉลี่ย 2.88) (ตาราง 13)

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนผู้ให้ข้อมูลได้รับประโยชน์อย่างมากจากป่าชุมชนเพื่อเป็นแหล่งอาหารสำหรับการบริโภค เช่น เห็ด หน่อไม้ น้ำผึ้ง ขมิ้นแดงซึ่งนำมาบริโภคในครัวเรือน หรือจำหน่ายมากกว่าประโยชน์ด้านอื่นๆ ทั้งนี้เนื่องจากสภาพป่าชุมชนมีสภาพที่ค่อนข้างสมบูรณ์ ทำให้มีผลผลิตจากป่าเพื่อใช้ในการบริโภคได้มาก มีผลผลิตหลากหลายตามฤดูกาล จึงทำให้ประชาชนสามารถเข้าไปหาของป่าหรือผลผลิตจากป่าได้ตลอดฤดูกาล ทั้งนี้แล้วการที่ประชาชนได้รับประโยชน์จากป่าก็เป็นผลมาจากการอนุรักษ์ป่าของประชาชนด้วย

ตาราง 13 จำนวนค่าเฉลี่ยร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

(n = 276)

การมีส่วนร่วมด้านการรับผลประโยชน์	ระดับการมีส่วนร่วม					$\bar{x}$	SD	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านได้นำผลผลิตจากป่าชุมชน เพื่อเป็นแหล่งอาหาร สำหรับการบริโภค เช่น เห็ด หน่อไม้ น้ำผึ้ง ไข่มดแดง ใน ระดับใด	47 (17.0)	93 (33.7)	101 (36.6)	27 (9.8)	8 (2.9)	3.52	0.98	มาก
2. หมู่บ้านของท่านได้มีการนำไม้จากป่าชุมชนมาใช้ในการ ก่อสร้างสาธารณะประโยชน์ของหมู่บ้าน เช่น วัด โรงเรียน ในระดับใด	29 (10.5)	84 (30.4)	119 (43.1)	29 (10.5)	15 (5.4)	3.30	0.98	ปานกลาง
3. ท่านได้ใช้ป่าชุมชนแห่งนี้สำหรับหาสมุนไพร ยารักษา โรค ในระดับใด	21 (7.6)	47 (17.0)	116 (42.0)	63 (22.8)	29 (10.5)	2.88	1.05	ปานกลาง
4. ท่านได้ใช้ป่าชุมชนแห่งนี้เพื่อเป็นแหล่งไม้ก่อสร้าง ไม้ ใช้สอย เช่น ไม้ซ่อมแซมบ้าน ไม้ทำฟืน ในระดับใด	22 (8.0)	61 (22.1)	107 (38.8)	57 (20.7)	29 (10.5)	2.96	1.08	ปานกลาง
รวม						3.16	0.84	ปานกลาง

การมีส่วนร่วมด้านการประเมินผล

จากการศึกษาพบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดในเรื่อง การเข้าร่วมสังเกตการณ์การเปลี่ยนแปลงของป่าชุมชน ในระดับเท่ากันกับการเข้าร่วมการติดตามการเปลี่ยนแปลงของป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย 2.50) และการเข้าร่วมการประเมินผลที่ได้รับจากป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย 2.40) (ตาราง 14)

แสดงให้เห็นว่าประชาชนผู้ให้ข้อมูลมีความสนใจ ใส่ใจในป่าชุมชนของตนเอง ในการเข้าร่วมสังเกตการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในป่าชุมชน กรณีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เช่น การที่ป่าไม้ในป่าชุมชนมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว ประชาชนจึงร่วมกันคิดวิเคราะห์ถึงปัญหา และการแก้ไข ตลอดจนการนำไปสู่แนวทางการปฏิบัติ ในการเข้าร่วมสังเกตการณ์นั้นประชาชนสามารถทำได้ ทั้งนี้เรื่องการประเมินผลที่เกิดขึ้นกับป่าชุมชนเป็นงานที่ละเอียด ซับซ้อน ต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง และประชาชนส่วนมากเป็นเกษตรกร มีความรู้น้อย โดยประชาชนคิดว่าเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบหรือผู้นำหมู่บ้านเท่านั้น มีเพียงประชาชนส่วนน้อยเท่านั้นที่เห็นความสำคัญ สะท้อนให้เห็นว่าหลังจากที่ดำเนินการอนุรักษ์ป่าชุมชนเสร็จสิ้นแล้ว ประชาชนขาดความสนใจที่จะติดตามผล หรือสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับป่าชุมชน จึงทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมน้อย

ตาราง 14 จำนวนค่าเฉลี่ยร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมด้านการประเมินผล

(n = 276)

การมีส่วนร่วมด้านการประเมินผล	ระดับการมีส่วนร่วม					$\bar{x}$	SD	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านได้เข้าร่วมสังเกตการณ์ความเปลี่ยนแปลงของป่าชุมชนในระดับใด	11 (4.0)	33 (12.0)	91 (33.0)	90 (32.6)	51 (18.5)	2.5	1.05	น้อย
2. ท่านได้เข้าร่วมการติดตามความเปลี่ยนแปลงของป่าชุมชนในระดับใด	8 (2.9)	29 (10.5)	96 (34.8)	104 (37.8)	39 (14.1)	2.5	0.95	น้อย
3. ท่านได้เข้าร่วมการประเมินผลที่ได้รับจากป่าชุมชน และความสำเร็จของการอนุรักษ์ป่าชุมชนในระดับใด	7 (2.5)	27 (3.8)	89 (32.2)	100 (36.2)	53 (19.2)	2.4	0.98	น้อย
รวม						3.16	0.90	น้อย

การมีส่วนร่วมด้านภาพรวม

จากการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 2.63 อยู่ในระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง ในแต่ละด้านพบว่า การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนด้านการรับผลประโยชน์มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 3.16 อยู่ในระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนด้านการดำเนินงานมีค่าเฉลี่ย 2.80 อยู่ในระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนด้านการตัดสินใจเท่ากันกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนด้านประเมินผลมีค่าเฉลี่ย 2.46 อยู่ในระดับการมีส่วนร่วมน้อย ตามลำดับ (ตาราง 15)

แสดงให้เห็นว่า ประชาชนผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องมาจากการจัดตั้งป่าชุมชนนั้นเป็นไปตามระเบียบของสำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 เชียงใหม่ ที่ได้จัดตั้งป่าชุมชนแห่งนี้มาเป็นเวลาหลายปี จึงทำให้ประชาชนขาดความสนใจที่จะเข้าร่วมการประชุม การหารือต่างๆ ที่เกี่ยวกับป่าชุมชน แต่ยังคงให้ความสำคัญในเรื่องของการอนุรักษ์ป่าชุมชนในภาคการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาป่าที่ตนเองอาศัยอยู่ และให้ความสำคัญในเรื่องผลประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากป่าชุมชน ซึ่งได้แก่ ผลผลิตจากป่าที่ใช้ในการบริโภค ส่วนในด้านของการประเมินผลประชาชนมีส่วนร่วมน้อย เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจในการประเมินผล โดยภาพรวมพบว่าประชาชนให้ความสนใจในการอนุรักษ์ป่าชุมชนของตนเอง เพราะการมีส่วนร่วมด้านต่างๆ นั้นส่งผลโดยตรงกับประชาชน

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามรายได้

(n = 276)

การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนในภาพรวม		$\bar{x}$	SD	ระดับการมีส่วนร่วม
ด้านการตัดสินใจ		2.46	0.87	น้อย
ด้านการดำเนินงาน		2.80	0.81	ปานกลาง
ด้านการรับผลประโยชน์		3.16	0.84	ปานกลาง
ด้านการประเมินผล		2.46	0.90	น้อย
รวม		2.63	0.77	ปานกลาง

หมายเหตุ	ค่าคะแนนเฉลี่ย	มีส่วนร่วมมากที่สุด	ค่าคะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00
		มีส่วนร่วมมาก	ค่าคะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50
		มีส่วนร่วมปานกลาง	ค่าคะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50
		มีส่วนร่วมน้อย	ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50
		มีส่วนร่วมน้อยที่สุด	ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50

ตอนที่ 5 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์ป่าชุมชนของผู้ให้ข้อมูล

จากการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการอนุรักษ์ป่าชุมชน (ตาราง 16) พบว่าความคิดเห็นในภาพรวมของผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการอนุรักษ์ป่าชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 3.04) เมื่อจำแนกปัญหาและอุปสรรคในการอนุรักษ์ป่าชุมชน พบว่า

ปัญหาและอุปสรรคด้านการตัดสินใจทุกประเด็น อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นของประชาชนขาดความรู้ ในการอนุรักษ์ป่าชุมชน คณะกรรมการและผู้รับผิดชอบในการดูแลป่าชุมชน ใช้สิทธิของตนเองไม่เต็มที่ ประชาชนไม่มีอำนาจในการตัดสินใจ และประชาชนไม่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับกิจกรรมป่าชุมชน (ที่ค่าเฉลี่ย 3.04, 2.96, 2.96 และ 2.86 ตามลำดับ) ปัญหาและอุปสรรคด้านการดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นของขาดการสนับสนุนเงินทุนจากหน่วยงานภาครัฐ เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมต่างๆ มีไม่เพียงพอ และคณะกรรมการหมู่บ้านปฏิบัติหน้าที่ไม่เต็มความสามารถ (ที่ค่าเฉลี่ย 3.38, 3.21 และ 3.16 ตามลำดับ) ปัญหาและอุปสรรคด้านการการรับผลประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นของ ประชาชนขายพื้นที่ป่าให้แก่นายทุน การลักลอบตัดไม้ในพื้นที่ป่าชุมชน และบุคคลบางกลุ่มหาผลประโยชน์จากพื้นที่ป่า เช่น แหล่งอาหาร ข้าราชการโรคมักเกินไป (ที่ค่าเฉลี่ย 3.10, 2.97 และ 2.89 ตามลำดับ) ปัญหาและอุปสรรคด้านการประเมิณผล อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นของ ไม่มีกลุ่มบุคคลเฝ้าติดตามการเปลี่ยนแปลงของป่าชุมชน ประชาชนขาดความสามัคคี และป่าชุมชนอยู่ห่างจากหมู่บ้าน ทำให้ความร่วมมือในการอนุรักษ์ป่าชุมชนมีน้อย (ที่ค่าเฉลี่ย 3.13, 3.03 และ 0.96 ตามลำดับ)

ปัญหาและอุปสรรคในการอนุรักษ์ป่าชุมชนในภาพรวม จากการศึกษพบว่า ประชาชนผู้ให้ข้อมูลมีปัญหาและอุปสรรคในการอนุรักษ์ป่าชุมชนในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 3.04 มีปัญหาและอุปสรรคระดับปานกลาง มีปัญหาและอุปสรรคในการอนุรักษ์ป่าชุมชน ด้านการดำเนินงานมีค่าเฉลี่ย 3.25 มีระดับปัญหาและอุปสรรคด้านการประเมิณผลมีค่าเฉลี่ย 3.00 มีปัญหาและอุปสรรคด้านการรับผลประโยชน์มีค่าเฉลี่ย 2.98 และมีปัญหาและอุปสรรคด้านการตัดสินใจมีค่าเฉลี่ย 2.95 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

จากผลการวิจัยตามตารางที่ 17 สะท้อนให้เห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการอนุรักษ์ป่าชุมชนทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการดำเนินงานซึ่งมีปัญหามากที่สุดเนื่องจากปัจจัยด้านต่างๆ จึงทำให้ประชาชนขาดแรงจูงใจในการอนุรักษ์ป่าชุมชนของตนเอง

ตาราง 16 จำนวนค่าเฉลี่ยร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาและอุปสรรคในการอนุรักษ์ป่าชุมชน

(n = 276)

ปัญหาและอุปสรรคในการอนุรักษ์ป่าชุมชน	ระดับปัญหาและอุปสรรค					$\bar{x}$	SD	ระดับปัญหาและอุปสรรค
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ด้านการตัดสินใจ								
1.1 คณะกรรมการและผู้รับผิดชอบในการดูแลป่าชุมชน ใช้สิทธิของตนเองไม่เต็มที่	25 (9.1)	46 (16.7)	118 (42.8)	66 (23.9)	21 (7.6)	2.96	1.03	ปานกลาง
1.2 ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับกิจกรรมป่าชุมชน	11 (4.0)	31 (18.5)	117 (42.4)	76 (23.9)	21 (7.6)	2.86	0.94	ปานกลาง
1.3 ประชาชนขาดความรู้ ในการอนุรักษ์ป่าชุมชน	36 (13.0)	55 (19.9)	94 (34.1)	67 (24.3)	24 (8.7)	3.04	1.14	ปานกลาง
1.4 ประชาชนไม่มีอำนาจในการตัดสินใจ	30 (10.9)	69 (25.0)	71 (25.7)	73 (26.4)	33 (12.0)	2.96	1.19	ปานกลาง
รวม						2.95	0.83	ปานกลาง
2. ด้านการดำเนินงาน								
2.1 ขาดการสนับสนุนเงินทุนจากหน่วยงานของรัฐ	60 (21.7)	90 (32.6)	55 (19.9)	37 (13.4)	34 (12.3)	3.38	1.29	ปานกลาง

ตาราง 16 (ต่อ)

(n = 276)

ปัญหาและอุปสรรคในการอนุรักษ์ป่าชุมชน	ระดับปัญหาและอุปสรรค					$\bar{x}$	SD	ระดับปัญหาและอุปสรรค
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
2.2 คณะกรรมการหรือผู้รับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่ไม่เต็มความสามารถ	32 (11.6)	77 (27.9)	91 (33.0)	56 (20.3)	20 (7.2)	3.16	1.10	ปานกลาง
2.3 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมต่างๆ มีไม่เพียงพอ	48 (17.4)	78 (28.3)	65 (23.6)	35 (19.9)	30 (10.9)	3.21	1.25	ปานกลาง
รวม						3.25	1.04	ปานกลาง
3. ด้านการรับผลประโยชน์								
3.1 การลักลอบตัดไม้ในพื้นที่ป่าชุมชน	26 (9.4)	63 (22.8)	86 (31.2)	78 (28.3)	23 (8.3)	2.97	1.10	ปานกลาง
3.2 บุคคลบางกลุ่มหาผลประโยชน์จากพื้นที่ป่า เช่น แหล่งอาหาร ข้าราชการมากเกินไป	14 (5.1)	56 (20.3)	112 (40.6)	74 (26.8)	20 (7.2)	2.89	0.97	ปานกลาง
3.3 ประชาชนขายพื้นที่ป่าให้กับนายทุน	43 (15.6)	71 (25.7)	65 (23.6)	64 (23.8)	33 (12.0)	3.10	1.26	ปานกลาง
รวม						2.98	0.88	ปานกลาง

ตาราง 16 (ต่อ)

(n = 276)

ปัญหาและอุปสรรคในการอนุรักษ์ป่าชุมชน	ระดับปัญหาและอุปสรรค					$\bar{x}$	SD	ระดับปัญหาและอุปสรรค
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
4. ด้านการประเมินผล								
4.1 ประชาชนขาดความสามัคคี ทำให้ความร่วมมือในการอนุรักษ์ป่าชุมชนมีน้อย	33 (12.0)	50 (18.1)	111 (40.2)	55 (19.9)	27 (9.8)	3.03	1.12	ปานกลาง
4.2 ไม่มีกลุ่มบุคคลเฝ้าติดตามการเปลี่ยนแปลงของป่าชุมชน	29 (10.5)	81 (29.3)	89 (32.2)	52 (18.8)	25 (3.1)	3.13	1.11	ปานกลาง
4.3 ป่าชุมชนอยู่ห่างจากหมู่บ้าน ทำให้ประชาชนให้ความสำคัญน้อย	13 (4.7)	47 (17.0)	130 (47.1)	60 (21.7)	26 (9.4)	2.86	0.96	ปานกลาง
รวม						3.00	0.86	ปานกลาง

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาและอุปสรรคในการอนุรักษ์ป่าชุมชนในภาพรวม

(n = 276)

ปัญหาและอุปสรรคในการอนุรักษ์ป่าชุมชน	$\bar{x}$	SD	ระดับปัญหาและอุปสรรค
ด้านการตัดสินใจ	2.95	0.83	ปานกลาง
ด้านการดำเนินงาน	3.25	1.04	ปานกลาง
ด้านการรับผลประโยชน์	2.98	0.88	ปานกลาง
ด้านการประเมินผล	3.00	0.86	ปานกลาง
รวม	3.04	0.72	ปานกลาง

หมายเหตุ	ค่าคะแนนเฉลี่ย	มีปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด	ค่าคะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00
		มีปัญหาและอุปสรรคมาก	ค่าคะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50
		มีปัญหาและอุปสรรคปานกลาง	ค่าคะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50
		มีปัญหาและอุปสรรคน้อย	ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50
		มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด	ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50

ตอนที่ 6 ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนของผู้ให้ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ของการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนบ้านแม่สาว อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วม เป็นตัวแปรตาม มีระดับการวัดเป็นอัตราส่วน (Ratio Scale) คือวัดระดับของค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย (weight mean score) ส่วนตัวแปรอิสระมีระดับการวัดเป็นอัตราส่วนหรือมีค่าเป็น 0, 1 (Dummy) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนในเชิงความสัมพันธ์ ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (ตาราง 18)

ในวิเคราะห์ครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติตัวไปกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร และก่อนที่จะวิเคราะห์การถดถอยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น จะขอเสนอค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's correlation)

ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับตัวแปรตาม (partial correlation) การมีส่วนร่วมด้านภาพรวมที่สัมพันธ์ในทิศทางบวก ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ การรับข้อมูลข่าวสาร ความรู้ และความคิดเห็น ส่วนตัวแปรอิสระที่เหลือมีความสัมพันธ์ทางกลับกันและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระต่างๆ มีด้วยกันมีค่าค่อนข้างต่ำ แสดงถึงการไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน (Multicollinearity) ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการวิเคราะห์การถดถอย ดังนั้นจึงสามารถนำตัวแปรอิสระเหล่านี้มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ในรูปแบบของสมการถดถอยได้ (ตาราง 19)

ตาราง 18 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนบ้าน
แม่สาบ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

ตัวแปร	รายละเอียด	การวัด/รหัส
ตัวแปรตาม		
PART	การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน	$(\text{DETER} + \text{OPER} + \text{ADVAN} + \text{EVA}) / 4$
ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 4 ตัว		
DETER	การมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจ	ค่าเฉลี่ย
OPER	การมีส่วนร่วมด้านการดำเนินงาน	ค่าเฉลี่ย
ADVAN	การมีส่วนร่วมด้านการรับผลประโยชน์	ค่าเฉลี่ย
EVA	การมีส่วนร่วมด้านการประเมินผล	ค่าเฉลี่ย
ตัวแปรอิสระ		
SEX	เพศ	ชาย = 1 หญิง = 0
AGE	อายุ	จำนวน (ปี)
STA	สถานภาพ	สมรส = 1 อื่นๆ = 0
EDU	ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา = 1 อื่นๆ = 0
MEM	จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	จำนวน (คน)
CAR	อาชีพ	เกษตรกร = 1 อื่นๆ = 0
INCOME	รายได้รวม	จำนวน (บาท)
LAND	พื้นที่รวม	จำนวน (ไร่)
BENE	ประโยชน์จากป่าชุมชน	ได้รับ = 1 ไม่ได้รับ = 0
POSI	ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชน	ไม่มี = 1 มี = 0
INFOR	การรับข้อมูลข่าวสาร	ได้รับ = 1 ไม่ได้รับ = 0
KNOW	ความรู้	คะแนน
COM	ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย

ตาราง 19 เมตริกซ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม การมีส่วนร่วมด้านภาพรวมที่ใช้ในการวิเคราะห์

ตัวแปร	part	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1) sex	0.027												
2) age	0.115	0.121*											
3) sta	0.115	0.109	0.318**										
4) edu	0.143*	0.027	0.489**	0.198**									
5) mem	-0.082	-0.023	-0.128*	0.108	-0.116								
6) car	0.126*	0.184**	0.270**	0.367**	0.406**	-0.129*							
7) income	0.049	-0.009	-0.350**	-0.008	0.303**	0.089	-0.062						
8) land	-0.005	0.159**	-0.049	-0.022	-0.072	0.110	0.015	0.216**					
9) posi	-0.189**	-0.106	-0.092	-0.060	-0.025	0.030	-0.065	-0.054	-0.286**				
10) infor	0.267**	-0.007	-0.075	0.032	0.039	-0.114	0.115	-0.042	-0.116	-0.018			
11) know	0.161**	-0.002	0.113	-0.020	0.087	0.009	0.057	-0.041	-0.035	-0.047	0.002		
12) com	0.268**	-0.054	-0.059	-0.016	-0.087	0.002	-0.019	0.084	0.074	-0.065	0.117	-0.112	

หมายเหตุ * มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

** มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันต่ำ ($r \leq .8$) แสดงว่า ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity จึงสามารถนำไปวิเคราะห์การถดถอยต่อไปได้

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน

สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ประกอบด้วย 12 ตัวแปร ได้แก่ เพศ (SEX) อายุ (AGE) สถานภาพ (STA) ระดับการศึกษา (EDU) จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (MEM) อาชีพ (CAR) รายได้รวม (INCOME) ที่ดินรวม (LAND) ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชน (POSI) การรับข้อมูลข่าวสาร (INFOR) ความรู้ (KNOW) และความคิดเห็น (COM) กับการมีส่วนร่วม (PART) ในการอนุรักษ์ป่าชุมชน เพื่อต้องการทราบว่าเป็นไปตามกรอบแนวคิดหรือไม่ โดยมีสมการแสดงความสัมพันธ์ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{PART} = & b_0 + b_1\text{SEX} + b_2\text{AGE} + b_3\text{STA} + b_4\text{EDU} + b_5\text{MEM} + b_6\text{CAR} \\ & + b_7\text{INCOME} + b_8\text{LAND} + b_9\text{POSI} + b_{10}\text{INFOR} + b_{11}\text{KNOW} \\ & + b_{12}\text{COM}.....(1) \end{aligned}$$

โดยที่ b_0 คือค่าคงที่ และ $b_1, b_2, \dots, b_{12}$ เป็นสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ

ผลการวิเคราะห์การถดถอย พบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน มี 5 ตัวแปร ได้แก่ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชน การรับข้อมูลข่าวสาร ความรู้ และความคิดเห็น โดยมีระดับนัยสำคัญที่ 0.043, 0.007, 0.000, 0.040 และ 0.000 ตามลำดับ และตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามหรือการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน ได้ร้อยละ 20.8 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 79.2 เป็นอิทธิพลจากตัวแปรอื่นๆ (ตาราง 20)

แสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชน การรับข้อมูลข่าวสาร ความรู้และความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน เนื่องจากประชาชนที่มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้น จะเกิดความสนใจและศึกษาเรื่องต่างๆที่เกิดขึ้นในชุมชนและสังคมมากกว่า ถ้าระดับการศึกษาดำเนินการเรียนรู้และสนใจเรื่องต่างๆในชุมชนและสังคมจะน้อยกว่า เมื่อระดับการศึกษาสูงขึ้นจึงทำให้การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนนั้นก็มากขึ้นตามไปด้วย ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชนมีความสัมพันธ์แบบผกผัน คือคนที่มิตำแหน่งหรือหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชนกลับมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนน้อย ดูได้จากค่า b และ t ที่ติดลบ จะทำให้รู้ว่าประชาชนที่มีตำแหน่งในการจัดการป่าชุมชน ไม่ได้มีส่วนทำให้การมีส่วน

ร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากขึ้นไปจากเดิม การรับข้อมูลข่าวสารจากป่าชุมชน มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน คือเมื่อประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่มากขึ้น ก็จะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากขึ้น ส่วนความรู้มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน กล่าวคือ ผู้ที่มีความรู้มากจะมีระบบการคิด การอ่าน ดีกว่าผู้ที่มีความรู้ น้อย ผู้ที่มีความรู้สูงจะตระหนักและเข้าใจในการที่จะดูแลรักษาป่าชุมชนของตนเองมากกว่าผู้ที่มีความรู้ น้อย ดังนั้นเมื่อประชาชนมีความรู้มาก จึงทำให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากขึ้นตามไปด้วย และความคิดเห็นของประชาชนมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน คือเมื่อประชาชนมีจิตสำนึกที่ดีต่อป่าชุมชนของตนเอง เห็นความสำคัญของป่าที่ตนเองอาศัยอยู่ จึงทำให้มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน กล่าวคือเมื่อประชาชนมีความคิดที่เห็นด้วยมาก ก็ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากตามไปด้วย

ตาราง 20 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน โดยคำนวณ 4 ด้าน

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม		
	การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน		
	b	t	Sig
1. เพศ	0.029	0.320	0.749
2. อายุ	0.012	0.267	0.790
3. สถานภาพ	0.119	1.103	0.271
4. ระดับการศึกษา	0.217	2.035	0.043*
5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	-0.067	-0.799	0.425
6. อาชีพ	-0.003	-0.025	0.980
7. รายได้รวม	0.006	1.589	0.113
8. การถือครองที่ดินรวม	-0.051	-0.731	0.465
9. ตำแหน่งในการจัดการป่าชุมชน	-0.735	-2.741	0.007**
10. การรับข้อมูลข่าวสาร	0.376	3.929	0.000**
11. ความรู้	0.208	2.063	0.040*
12. ความคิดเห็น	0.404	4.060	0.000**
ค่าคงที่	0.903	1.543	0.124
R^2		0.280	(20.8%)
F		5.753	
Sig. F		0.000	

หมายเหตุ * มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

** มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนด้านการตัดสินใจ

สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ประกอบด้วย 12 ตัวแปรได้แก่ เพศ (SEX) อายุ (AGE) สถานภาพ (STA) ระดับการศึกษา (EDU) จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (MEM) อาชีพ (CAR) รายได้รวม (INCOME) ที่ดินรวม (LAND) ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชน (POSI) การรับข้อมูลข่าวสาร (INFOR) ความรู้ (KNOW) และความคิดเห็น (COM) กับการมีส่วนร่วม (PART) ด้านการตัดสินใจ เพื่อต้องการทราบว่าเป็นไปตามกรอบแนวคิดหรือไม่ โดยมีสมการแสดงความสัมพันธ์ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{PART} = & b_0 + b_1\text{SEX} + b_2\text{AGE} + b_3\text{STA} + b_4\text{EDU} + b_5\text{MEM} + b_6\text{CAR} \\ & + b_7\text{INCOME} + b_8\text{LAND} + b_9\text{POSI} + b_{10}\text{INFOR} + b_{11}\text{KNOW} \\ & + b_{12}\text{COM}.....(2) \end{aligned}$$

โดยที่ b_0 คือค่าคงที่ และ $b_1, b_2, \dots, b_{12}$ เป็นสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ

ผลการวิเคราะห์การถดถอย พบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน มี 4 ตัวแปร ได้แก่ ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชน การรับข้อมูลข่าวสาร ความรู้ และความคิดเห็น โดยมีระดับนัยสำคัญที่ 0.002, 0.010, 0.012 และ 0.012 ตามลำดับ และตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามหรือการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน ได้ร้อยละ 16.0 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 84.0 เป็นอิทธิพลจากตัวแปรอื่นๆ (ตาราง 21)

แสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชน การรับข้อมูลข่าวสาร ความรู้และความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน จะเห็นได้ว่า ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชนมีความสัมพันธ์แบบผกผัน คือคนที่มิตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชนกลับมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนน้อย ดูได้จากค่า b และ t ที่ติดลบ จะทำให้รู้ว่าประชาชนที่มีตำแหน่งในการจัดการป่าชุมชน ไม่ได้มีส่วนร่วมทำให้การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากขึ้นไปจากเดิม การรับข้อมูลข่าวสารจากป่าชุมชน มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน คือเมื่อประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่มากขึ้น ก็จะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากขึ้น ส่วนความรู้มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน กล่าวคือ ผู้ที่มีความรู้มากจะมีระบบการคิด การอ่าน ดีกว่า

ผู้ที่มีความรู้ น้อย ผู้ที่มีความรู้สูงจะตระหนักและเข้าใจในการที่จะดูแลรักษาป่าชุมชนของตนเองมากกว่าผู้ที่มีความรู้ น้อย ดังนั้นเมื่อประชาชนมีความรู้มาก จึงทำให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากขึ้นตามไปด้วย และความคิดเห็นของประชาชนมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน คือเมื่อประชาชนมีจิตสำนึกที่ดีต่อป่าชุมชนของตนเอง เห็นความสำคัญของป่าที่ตนเองอาศัยอยู่ จึงทำให้มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน กล่าวคือเมื่อประชาชนมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยมาก ก็ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากขึ้นตามไปด้วย

ตาราง 21 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนด้านการตัดสินใจ

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม		
	การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน		
	b	t	Sig
1. เพศ	-0.064	-0.614	0.540
2. อายุ	0.016	0.313	0.755
3. สถานภาพ	0.082	0.561	0.516
4. ระดับการศึกษา	0.186	1.508	0.133
5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	-0.071	-0.721	0.472
6. อาชีพ	0.125	0.973	0.331
7. รายได้รวม	0.028	0.584	0.559
8. การถือครองที่ดินรวม	-0.026	-0.320	0.749
9. ตำแหน่งในการจัดการป่าชุมชน	-0.966	-3.130	0.002**
10. การรับข้อมูลข่าวสาร	0.288	2.590	0.010**
11. ความรู้	0.296	2.520	0.012*
12. ความคิดเห็น	0.293	2.538	0.012*
ค่าคงที่	1.492	2.194	0.029
R^2		0.160	(16.0%)
F		4.162	
Sig. F		0.000	

หมายเหตุ * มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

** มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนด้านการดำเนินงาน

สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ประกอบด้วย 12 ตัวแปรได้แก่ เพศ (SEX) อายุ (AGE) สถานภาพ (STA) ระดับการศึกษา (EDU) จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (MEM) อาชีพ (CAR) รายได้รวม (INCOME) ที่ดินรวม (LAND) ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชน (POSI) การรับข้อมูลข่าวสาร (INFOR) ความรู้ (KNOW) และความคิดเห็น (COM) กับการมีส่วนร่วม (PART) ด้านการดำเนินงาน เพื่อต้องการทราบว่าเป็นไปตามกรอบแนวคิดหรือไม่ โดยมีสมการแสดงความสัมพันธ์ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{PART} = & b_0 + b_1\text{SEX} + b_2\text{AGE} + b_3\text{STA} + b_4\text{EDU} + b_5\text{MEM} + b_6\text{CAR} \\ & + b_7\text{INCOME} + b_8\text{LAND} + b_9\text{POSI} + b_{10}\text{INFOR} + b_{11}\text{KNOW} \\ & + b_{12}\text{COM}.....(3) \end{aligned}$$

โดยที่ b_0 คือค่าคงที่ และ $b_1, b_2, \dots, b_{12}$ เป็นสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ

ผลการวิเคราะห์การถดถอย พบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน มี 4 ตัวแปร ได้แก่ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชน การรับข้อมูลข่าวสาร และความคิดเห็น โดยมีระดับนัยสำคัญที่ 0.045, 0.005, 0.000 และ 0.000 ตามลำดับ และตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตาม หรือการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน ได้ร้อยละ 18.9 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 81.1 เป็นอิทธิพลจากตัวแปรอื่นๆ (ตาราง 22)

แสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชน การรับข้อมูลข่าวสาร ความรู้และความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน เนื่องจากประชาชนที่มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้น จะเกิดความสนใจและศึกษาเรื่องต่างๆที่เกิดขึ้นในชุมชนและสังคมมากกว่า ถ้าระดับการศึกษาดำเนินการเรียนรู้และสนใจเรื่องต่างๆในชุมชนและสังคมจะน้อยกว่า เมื่อระดับการศึกษาสูงขึ้นจึงทำให้การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนนั้นก็มากขึ้นตามไปด้วย ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชนมีความสัมพันธ์แบบผกผัน คือคนที่มิตำแหน่งหรือหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชนกลับมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนน้อย ดูได้จากค่า b และ t ที่ติดลบ จะทำให้รู้ว่าประชาชนที่มีตำแหน่งในการจัดการป่าชุมชน ไม่ได้มีส่วนร่วมทำให้การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากขึ้นไปจากเดิม การรับข้อมูลข่าวสารจากป่าชุมชน มีความสัมพันธ์

ในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน คือเมื่อประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่มากขึ้น ก็จะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากขึ้น ส่วนความรู้มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน กล่าวคือ ผู้ที่มีความรู้มากจะมีระบบการคิด การอ่าน ดีกว่าผู้ที่มีความรู้่น้อย ผู้ที่มีความรู้สูงจะตระหนักและเข้าใจในการที่จะดูแลรักษาป่าชุมชนของตนเองมากกว่าผู้ที่มีความรู้่น้อย ดังนั้นเมื่อประชาชนมีความรู้มาก จึงทำให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากขึ้นตามไปด้วย และความคิดเห็นของประชาชนมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน คือเมื่อประชาชนมีจิตสำนึกที่ดีต่อป่าชุมชนของตนเอง เห็นความสำคัญของป่าที่ตนเองอาศัยอยู่ จึงทำให้มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน กล่าวคือเมื่อประชาชนมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยมาก ก็ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากขึ้นตามไปด้วย

ตาราง 22 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนด้านการดำเนินงาน

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม		
	การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน		
	b	t	Sig
1. เพศ	0.068	0.717	0.474
2. อายุ	-0.009	-0.198	0.844
3. สถานภาพ	0.158	1.385	0.167
4. ระดับการศึกษา	0.228	2.017	0.045*
5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	-0.044	-0.048	0.626
6. อาชีพ	0.006	0.048	0.962
7. รายได้รวม	0.073	1.651	0.100
8. การถือครองที่ดินรวม	-0.090	-1.207	0.228
9. ตำแหน่งในการจัดการป่าชุมชน	-0.807	-2.836	0.005**
10. การรับข้อมูลข่าวสาร	0.362	3.563	0.000**
11. ความรู้	0.141	1.316	0.0189*
12. ความคิดเห็น	0.422	4.002	0.000**
ค่าคงที่	1.125	1.811	0.071
R^2		0.189	(18.9%)
F		5.120	
Sig. F		0.000	

หมายเหตุ * มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

** มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนด้านการรับผลประโยชน์

สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ประกอบด้วย 12 ตัวแปรได้แก่ เพศ (SEX) อายุ (AGE) สถานภาพ (STA) ระดับการศึกษา (EDU) จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (MEM) อาชีพ (CAR) รายได้รวม (INCOME) ที่ดินรวม (LAND) ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชน (POSI) การรับข้อมูลข่าวสาร (INFOR) ความรู้ (KNOW) และความคิดเห็น (COM) กับการมีส่วนร่วม (PART) ด้านการรับผลประโยชน์ เพื่อต้องการทราบว่าเป็นไปตามกรอบแนวคิดหรือไม่ โดยมีสมการแสดงความสัมพันธ์ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{PART} = & b_0 + b_1\text{SEX} + b_2\text{AGE} + b_3\text{STA} + b_4\text{EDU} + b_5\text{MEM} + b_6\text{CAR} \\ & + b_7\text{INCOME} + b_8\text{LAND} + b_9\text{POSI} + b_{10}\text{INFOR} + b_{11}\text{KNOW} \\ & + b_{12}\text{COM}.....(4) \end{aligned}$$

โดยที่ b_0 คือค่าคงที่ และ $b_1, b_2, \dots, b_{12}$ เป็นสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ

ผลการวิเคราะห์การถดถอย พบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน มี 2 ตัวแปร ได้แก่ การรับข้อมูลข่าวสาร และความคิดเห็น โดยมีระดับนัยสำคัญที่ 0.022 และ 0.000 ตามลำดับ และตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามหรือการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน ได้ร้อยละ 17.3 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 82.7 เป็นอิทธิพลจากตัวแปรอื่นๆ (ตาราง 23)

แสดงให้เห็นว่า การรับข้อมูลข่าวสารจากป่าชุมชน มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน คือเมื่อประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่มากขึ้น ก็จะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากขึ้น เช่นเดียวกับความคิดเห็นของประชาชนมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน คือเมื่อประชาชนมีจิตสำนึกที่ดีต่อป่าชุมชนของตนเอง เห็นความสำคัญของป่าที่ตนเองอาศัยอยู่ จึงทำให้มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน

ตาราง 23 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนด้านการรับผลประโยชน์

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม		
	การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน		
	b	t	Sig
1. เพศ	-0.101	-1.014	0.312
2. อายุ	-0.035	-0.720	0.472
3. สถานภาพ	-0.010	-0.086	0.932
4. ระดับการศึกษา	0.179	1.513	0.131
5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	-0.124	-1.317	0.189
6. อาชีพ	-0.089	-0.721	0.472
7. รายได้รวม	0.072	1.551	0.122
8. การถือครองที่ดินรวม	-0.087	-1.112	0.267
9. ตำแหน่งในการจัดการป่าชุมชน	0.178	0.597	0.551
10. การรับข้อมูลข่าวสาร	0.245	2.302	0.022*
11. ความรู้	0.041	0.365	0.716
12. ความคิดเห็น	0.635	5.746	0.000**
ค่าคงที่	0.270	0.415	0.678
R ²		0.173	(17.3%)
F		4.593	
Sig. F		0.000	

หมายเหตุ * มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

** มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนด้านการประเมินผล

สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ประกอบด้วย 12 ตัวแปรได้แก่ เพศ (SEX) อายุ (AGE) สถานภาพ (STA) ระดับการศึกษา (EDU) จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (MEM) อาชีพ (CAR) รายได้รวม (INCOME) ที่ดินรวม (LAND) ตำแหน่งหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชน (POSI) การรับข้อมูลข่าวสาร (INFOR) ความรู้ (KNOW) และความคิดเห็น (COM) กับการมีส่วนร่วม (PART) ด้านการประเมินผล เพื่อต้องการทราบว่าเป็นไปตามกรอบแนวคิดหรือไม่ โดยมีสมการแสดงความสัมพันธ์ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{PART} = & b_0 + b_1\text{SEX} + b_2\text{AGE} + b_3\text{STA} + b_4\text{EDU} + b_5\text{MEM} + b_6\text{CAR} \\ & + b_7\text{INCOME} + b_8\text{LAND} + b_9\text{POSI} + b_{10}\text{INFOR} + b_{11}\text{KNOW} \\ & + b_{12}\text{COM}.....(5) \end{aligned}$$

โดยที่ b_0 คือค่าคงที่ และ $b_1, b_2, \dots, b_{12}$ เป็นสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ

ผลการวิเคราะห์การถดถอย พบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน มี 3 ตัวแปร ได้แก่ การรับข้อมูลข่าวสาร ความรู้และความคิดเห็น โดยมีระดับนัยสำคัญที่ 0.000, 0.032 และ 0.000 ตามลำดับ และตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามหรือการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน ได้ร้อยละ 19.4 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 80.6 เป็นอิทธิพลจากตัวแปรอื่นๆ (ตาราง 24)

แสดงให้เห็นว่า การรับข้อมูลข่าวสารจากป่าชุมชน มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน คือเมื่อประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่มากขึ้น ก็จะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากขึ้น ส่วนความรู้มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน กล่าวคือ ผู้ที่มีความรู้มากจะมีระบบการคิด การอ่านดีกว่าผู้ที่มีความรู้น้อย ผู้ที่มีความรู้สูงจะตระหนักและเข้าใจในการที่จะดูแลรักษาป่าชุมชนของตนเองมากกว่าผู้ที่มีความรู้น้อย ดังนั้นเมื่อประชาชนมีความรู้มาก จึงทำให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากขึ้นตามไปด้วย และความคิดเห็นของประชาชนมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน คือเมื่อประชาชนมีจิตสำนึกที่ดีต่อป่าชุมชนของตนเอง เห็นความสำคัญของป่าที่ตนเองอาศัยอยู่ จึงทำให้มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน

ตาราง 24 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชนด้านการประเมินผล

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม		
	การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าชุมชน		
	b	t	Sig
1. เพศ	0.042	0.402	0.688
2. อายุ	-0.049	0.955	0.340
3. สถานภาพ	0.077	0.611	0.542
4. ระดับการศึกษา	0.224	1.794	0.074
5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	-0.112	-1.125	0.262
6. อาชีพ	-0.148	-1.134	0.258
7. รายได้รวม	0.090	1.848	0.066
8. การถือครองที่ดินรวม	0.001	0.008	0.994
9. ตำแหน่งในการจัดการป่าชุมชน	-0.359	-1.140	0.255
10. การรับข้อมูลข่าวสาร	0.493	4.377	0.000**
11. ความรู้	0.256	2.155	0.032*
12. ความคิดเห็น	0.477	4.083	0.000**
ค่าคงที่	-0.129	-0.187	0.852
R^2		0.194	(19.4%)
F		5.274	
Sig. F		0.000	

หมายเหตุ * มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

** มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01